

близо до Петроханъ, ала уморенъ, испотенъ, споредъ поговорката, дори подъ ногтигѣ.

На искачванието ми въздухътъ се освѣжаваше все повече и повече и се разреждаше. Рѣдко прохладниятъ вѣтрецъ духаше ми право въ лицето и въ гърдитѣ. Ризата бѣше залѣпнѣла на тѣлото ми. На върха усѣтихъ студъ, като че нѣкой ме облѣ съ студена вода. Азъ си намѣтвихъ сетрето, което бѣхъ съobleкълъ въ долинцето, иъ слѣдъ половина часъ усѣтихъ нѣщо като студени трѣпки по умореното си тѣло.

Вечерята приближаваше. Стѣмнѣваше се, когато слѣзохме въ Гинци. За продължаване пътятъ нѣмаше нито дума. Трѣбваше да останемъ да ноцуваме въ хапа, прѣдъ който се бѣхме спрѣли. Усѣцахъ се твърдѣ нерасположенъ: колѣнѣтъ и свиркитѣ на краката ми ме наболѣвахъ. Азъ позахапахъ на дважъ, на трижъ отъ запаса, който носяхъ съ себеси въ колата, испихъ пасила една чаша кисело вино и се истегнахъ на рогозката, която бѣше простнѣта на широкия дѣсченъ одъръ въ дъното на кръчмата. Главата ме наболѣваше, усѣцахъ началото на трѣската.

Какъ изменихъ нея нощъ въ тъмната и удушлива кръчма, не щъ да приказвамъ. Не на менѣ одному се е случвало да пощува на сѣщото мѣсто и всѣки може да си припомни и прѣдстави, какво ми е било прѣзъ нея нощъ срѣди легионитѣ бѣли, пѣлковетѣ бубулечки и други разни животинки, които, като че на зло и приемѣхъ, нея нощъ се бѣхъ развеселили, распѣвали извъпредно, гъмжахъ, скачахъ, прѣскачахъ се, щипахъ ме, драцяхъ ме, пѣзяхъ, крачахъ или се влечехъ въ тъмнината, и не ми давахъ да заспѣ дълго врѣме!

Трѣската ми не закѣсне да се усили еждѣ срѣдъ нощъ, а на разсъмнуване азъ бѣхъ както слѣдва боленъ. При всичко това ний пакъ трѣгнахме.

Пѣтятъ до София се измени въ пѣзвания. Горещото слѣнце ми печеше мозъка. Стигнахме въ София часътъ по три слѣдъ пладнѣ. Слава Богу, рекохъ на горката си оплашена отъ изгледа ми жена, която ме чакаше у прага на пѣтнитѣ врата, държейки дѣлицата си за раждѣтъ, слава Богу, че пристигнахъ живъ!

Съ едно влизане въ стаята си азъ се трѣснѣхъ на одѣра и заснахъ като строшенъ, убитъ. Какво ми се е случило до вечерята и прѣзъ нощта, не помнѣ.

На утрото, вато се събудихъ, жена ми ми казва, че съмъ билъ бѣлнувалъ много, горѣлъ съмъ билъ въ огнь; че тя се е била уплашила и туку що била пратила да вика